

sesbehov, der er i Grønland. Jeg kan ikke i dag give noget endeligt tilsagn i sagen, men har noteret mig de ønsker, man fra Grønlands side her har rejst, og jeg synes, det er rigtigt, at vi også har dem på vores bord, når vi mødes inden så længe.

Hvad angår de handelsmæssige restriktioner, er det jo et ærinde, som er til permanent drøftelse mellem udenrigsministeren og det grønlandske hjemmestyre. Jeg ved, at udenrigsministeren ligesom jeg er optaget af, at vi prøver at finde fornuftige løsninger, der samtidig er bæredygtige i forhold til havets økologiske sammenhænge og overlevelsesmuligheder. Jeg tror, vi kan gøre fremskridt dér også.

Må jeg sige til hr. Hans-Pavia Rosing, når det gælder forsvarspolitikken og det sikkerhedspolitiske arbejde, at jeg vil lægge meget vægt på, at vi på en og samme tid kan fastholde respekten for grundloven og grundlovens ansvarsfordeling mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre, men samtidig i praksis udvikle det samarbejde, som jeg synes den danske udenrigsminister også lægger meget vægt på ved de jævnlige besøg, der aflægges i Nuuk i Grønland.

Selv vil vi være at finde, den danske regering, på det hold, der hele tiden ønsker at inddrage det grønlandske hjemmestyre og landstyre i det praktiske arbejde under hensyn til præcis det, hr. Hans-Pavia Rosing understreger; respekten, ønsket om også dér at gøre sig gældende, også dér at øve indflydelse. Det forstår jeg så udmærket.

Når det gælder spørgsmålet om basen, spørgsmålet om Thule, er der vel det at sige til det, at vi stadig væk har forhandlinger i gang, som pågår med vores amerikanske part, også når det gælder Thule Airbase, når det gælder en række praktiske transportproblemer, landingsproblemer og andre problemer af lignende karakter.

Kort sagt, hr. Hans-Pavia Rosing, den danske regering er at finde dér, hvor vi respekterer vores fælles interesse i en arktisk dimension, som hr. Hans-Pavia Rosing udtrykte det, og dermed også konkrete forhandlingsløsninger på nogle af de problemer, som hr. Hans-Pavia Rosing har rejst her i dag, altså håndslag på, at vi er parate til snarest at gå i gang med forhandlinger herom.

Fru Ellen Kristensen gjorde ligeledes meget ud af at påpege de konkrete spørgsmål, som jeg blot vil referere til i mit svar til fru Ellen Kri-

stensen, sådan som jeg også gav det til hr. Hans-Pavia Rosing. Jeg kan give håndslag på, at regeringens opfattelse af de grundlæggende værdier, et velfærdssamfund må bygge på, også er en opfattelse, vi gerne vil dele med Grønland. Vi føler en respekt for det grønlandske folk og for Grønlands suverænitæt, når det gælder formuleringen af eget værdigrundlag, men jeg er glad for at mærke, at også her har vi en lang række ting tilfælles.

Når det gælder råstofaftalen, må jeg sige, at den vil vi snarest mulig omsætte i praksis, og jeg kan sige »ja« til de terminer og tidsterminer, som er blevet nævnt, og som man har forespurgt om. Når det gælder retsvæsenet forstår vi meget vel det særlige grundlag og den særlige erfaring, man har i det grønlandske samfund, også når det gælder kommunefogderne. Jeg ved, at justitsministeren vil være meget opmærksom derpå, når vi skal i gang med at se nærmere på det.

Må jeg så til vores færøske kolleger gøre et par bemærkninger. Allerførst også velkommen til det nyvalgte medlem, hr. Jóannes Eidesgaard. Velkommen her i det danske Folketing. Hr. Óli Breckmann har vi jo haft fornøjelsen af at kende igennem en del år. Vi har i hvert fald kendt ham i en del år, også i den forgangne periode.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg mærkede en forskel i de to folketingsmedlemmers grundholdning til et spørgsmål, som jo ikke var smukt at komme igennem i går. Jeg noterede mig, at hr. Jóannes Eidesgaard beklagede omstændighederne og forløbet af valgbehandlingen i går. Jeg noterede mig egentlig ikke noget tilsvarende hos hr. Óli Breckmann. Jeg noterede mig hos hr. Jóannes Eidesgaard en optagethed af det, man vel kunne kalde færøsk neutralitet. Jeg noterede mig ikke noget tilsvarende fra hr. Óli Breckmann.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i materien, for det synes jeg ikke vi skal i dag. Det har vi lagt bag os. Den sag er afsluttet. Jeg skal bare bruge den forskel i referencen til at nævne, at når jeg hører ønsket om respekt, så mærker jeg en større agtpågivenhed omkring det hos hr. Jóannes Eidesgaard, end jeg gør hos hr. Óli Breckmann. Respekt har det bedst, hvis det er en gensidig respekt. Så kan den leve, så kan den fungere. Og jeg er nødt til endnu en gang at sige, selv om det er lidt anspændt for os alle, at respekt for Danmark og mine muligheder for – regeringens muligheder for – at finde løsninger sam-